„REGATA SNAGOV: un adevărat campionat european în care romînii s-au comportat excelent“

(Urmare din pag. 1)

bligîndu-i pe reputații Hasanov, Naumov, Hatlazki, Kadnar și alții să încerce să obțină victoria în... alte probe. Rămînînd în domeniul caiacului, trebuie să amintim despre deosebita impresie produsă de cel mai în

FÜZESSÉRY GYULA — antrenor federal (R.P.U.): Concurs extrem de tare. Un adevărat campionat european în care romînii au fost excelenți. M-a impresionat forța și dirzenia lui Nicoară, tehnica lui Vernescu și, în mod special, evoluția lui Pocora care situează caiacul de fond romînesc pe primul plan. Plec cu bucuria de a fi asistat la un concurs mare și de a fi petrecut zile foarte plăcute, printre prietenii romîni.

ALEXANDR SILAEV — antrenor al reprezentativei Uniunii Sovietice: „Regata Snagov“? Cu cîteva absențe, o adevărată „paradă“ a celor mai buni specialiști în caiac și canoe din lume. A fost o veritabilă școală pentru cei tineri, mai puțin experimentați, o demonstrație a măiestriei sportive. Toți am avut de învățat. Romînii, cărora le cunoșteam și apreciam tehnica și dinamismul, s-au evidențiat pe merit. Felicitări!

ANDREI DESPOTOV — antrenor federal (R.P.B.): Îi cunosc de mult pe sportivii romîni. Și, din nou, sînt impresionat de progresul pe care l-au făcut băieții, în special în probele de caiac. Pozițiile cucerite la ultima ediție a europenelor sînt puternic consolidate iar medaliile de aur cucerite la Poznan, în mîini bune... Nu este ușor să cîștigi atunci cînd aproape toți oaspeții emit pretenții justificate la victorie. Sportivii romîni au reușit acest lucru în cele mai multe din probe, confirmînd valoarea lor ascendentă.

formă sportivă al nostru, caiacistul Nicoară, învingător clar la simplu 500 m. Pe locul II, alt romîn: Aurel Vernescu (ce păcat că o neatenție nu i-a permis acestuia să obțină calificarea și pentru cursa de 1000 m!). Echipajul de 4 (Nicoară, Vernescu, Artimov, Conțolenco): medalii de argint, aur, aur și aur la europene, și-a onorat cartea de vizită trecînd primul linia de sosire la aproape două secunde înaintea echipelor U.R.S.S. și R.D.G. Dar, succesul cel mai spectaculos în caiac l-au realizat componenții echipei de ștafetă care, după emoțiile unui start repetat din cauza unei greșeli de arbitraj, au luptat din toate puterile în fața puternicelor ștafete ale U.R.S.S. și R.S.C. căutînd să-i lase lui Nicoară cît mai puțin... handicap. Și totuși, acesta din urmă a avut de refăcut 4,5 sec. pe 500 m! O misiune deosebit de dificilă pe care Nicoară a îndeplinit-o făcînd o adevărată demonstrație a marilor sale calități.

Sub posibilități, manifestînd vădite semne de oboseală, au concurat campionii europeni Artimov și Conțolenco, care în finala de caiac dublu 1000 m nu au intrat nici un moment, așa cum ne așteptam, în lupta pentru primele locuri. Meritoriu rezultatul caiacului de 4 fond, sosit pe locul secund, după sportivii sovietici. În schimb, așteptăm un mai pronunțat salt calitativ la fete în rîndul cărora sînt o serie de elemente tinere talentate. O ultimă remarcă la acest capitol: credem că n-am avea decît de cîștigat dacă constructorii noștri de ambarcațiuni ar fi preocupați continuu de îmbunătățirea calității bărcilor, împreună, firește, cu antrenorii.

La acest important concurs, canoiștii romîni s-au prezentat bine pregătiți, realizînd 3 victorii din 4 posibile. Este îmbucurătoare evoluția reușită a campionilor europeni Iacovici—Sidorov, clasați înaintea laureaților olimpici Geistor—Makarenko, a tenacelui Igorov, învingător detașat cu aproape 45 sec în fața experimentatului Polakovici, a „dublului“ I. Lipalit-Calinov, la fond. Dar, proba de simplu vitează, unde ne-am clasat pe locurile 3 și 5 ne-a reamintit cu părere de rău, că pînă nu demult, tocmai această probă era o specialitate a canoiștilor romîni.

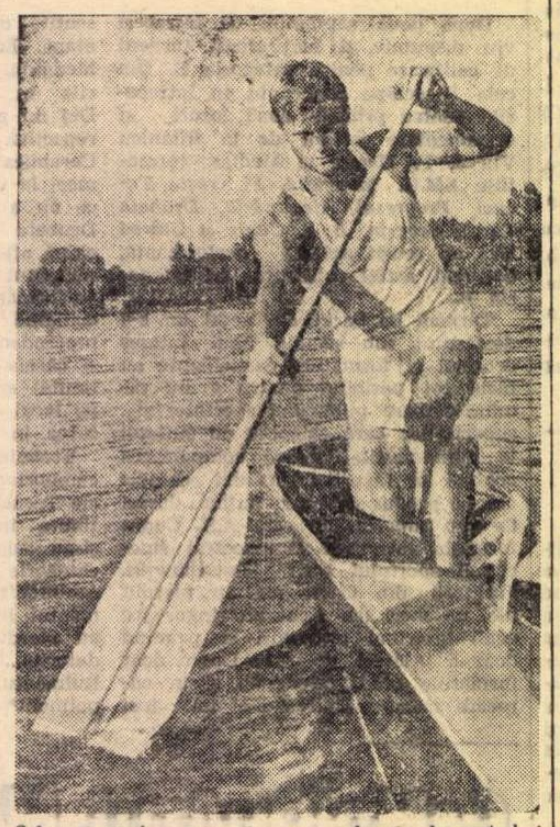

Cel mai în formă canoist romîn de simplu, Andrei Igorov, cîștigător al cursei de 10.000 m

Foto: P. Romoșan

Dacă la „malul tăiat“ aplauzele spectatorilor au izbucnit în repetate rînduri, aceasta se datorește desigur și comportării remarcabile a multor caiaciști și canoiști străini. În fruntea lor se situează sportivii și sportivele Uniunii Sovietice care au totalizat cinci victorii, fiind prezenți aproape în toate cursele în lupta pentru întîietate. Menționi speciale merită caiacistele Hvedosiuk, Gruzințeva, Sinicikina, Kaștanova — net superioare adversarelor —, echipajele de caiac 4 fond, dublu 500 (Blohin, Konikov) și dublu 1000 (Grișin, Ciujikov — două autentice speranțe ale lotului sovietic). De asemenea, relevăm evoluțiile superioare ale caiaciștilor maghiari Szölössi și Fabian, care și-au... justificat multiplele titluri cucerite pînă acum în cele mai mari competiții. O ultimă diplomă de onoare pentru canoistul cehoslovac Jiran care a dominat neașteptat întrecerea viteziștilor.

21—22 iulie, Snagov! O însemnare care amintește de marea Regată a acestui sezon, de pasionante întreceri sportive, de un nou prilej al întăririi prieteniei între sportivi.

Inaintea finalelor de juniori

Campionatele republicane de volei pentru juniori și junioare au ajuns înaintea fazei finale. Vineri, sîmbătă și duminică, la Alba Iulia, cele opt echipe calificate în urma etapelor disputate pînă acum, se vor întrece pentru cucerirea titlurilor de campioane ale țării pe 1961—1962. In ediția de anul trecut, tricourile de campioni au revenit juniorilor de la *Rapid București* și junioarelor de la *C.S.Ș. Luceafărul Brașov.*

In finală se vor întrece formațiile masculine *Ș.S.E. Buzău, Ș.S.E. Alba Iulia, Rapid București, I. C. Arad* și cele feminine *Ș.S.E. Ploiești, Ș.S.E. Deva, Ș.S.E. nr. 2 București, Ș.S.E. P. Neamț.* După cum se vede, în finala actualei competiții nu s-a calificat echipa feminină C.S.Ș. Luceafărul Brașov, campioana de anul trecut.

Sîntem încredințați că anul acesta finalele campionatelor de juniori se vor ridica la un nivel tehnic mai bun decît cele de anul trecut. Și aceasta avînd în vedere grija pe care au arătat-o antrenorii echipelor calificate pentru pregătirea elevilor lor.

DUMINICĂ, IN CAMPIONATUL DE CALIFICARE

Duminică, în faza interregională a campionatului de calificare, s-au înregistrat următoarele rezultate:

GRUPA I: CSO Baia Mare — Cooperatorul Șimleu (m) 3–0.

GRUPA a II-a: Fulgerul Suceava — CSO Brăila (m) 3—1, Rulmentul Birlad — Progresul Tg. Neamț (m) 3–1, Chimia Suceava — CSO Brăila (f) 3—1.

GRUPA a III-a: Victoria Buzău — Ind. Sîrmei C. Turzii (m) 3—2, Banca Tg. Mureș — Știința Brașov (m) 3—1, Voința Ploiești — Știința Dej (f) 3–0, Sanitarul Tg. Mureș — Partizanul roșu Brașov (f) 3—2.

GRUPA a IV-a: Oțelul București — Cetatea Giurgiu (m) 3–0, F. C. Argeșul Curtea de Argeș — Voința Constanța (f) 1—3.

ATITUDINI

Activiști sportivi sau suporteri?

Am asistat la meciul masculin Electroputere Craiova — Oțelul București. Prezența pe teren ne-a fost îndemnată de nădejdea că vom fi martorii unei reuniuni voleibaliste perfect organizate, ca răspuns dat notei critice apărute în ziarul nostru cu o zi înaintea meciului, referitor la condițiile improprii de desfășurare a jocurilor la Craiova. Și, mărturisim, venisem cu intenția să consemnăm operativ modul autocritic de a se comporta al Comisiei regionale de volei din localitate, criticată în ajun. Dar, sacul pe care-l luasem cu noi în acest scop, să-l umplem cu aprecieri pozitive, am fost nevoiți să-l burdușim cu puzderia de nereguli constatate pe parcursul unei întîlniri disputate într-o atmosferă nesănătoasă, îmbîcsită de exagerate și condamnabile porniri de local-patriotism. Ținta lor: arbitrul principal al meciului și jucătorii echipei oaspe.

A condus timișoreanul Em. Iagodicl. Cu scăpări și inegalități, e adevărat, totuși manifestînd un sensibil progres față de arbitrajele prestate de el cu o lună în urmă, cînd l-am văzut ultima oară — și, în orice caz, ABSOLUT IMPARȚIAL, cu o comportare ce-l eliberează după părerea noastră și de cea mai mică suspiciune. În această privință, în întregime nefondată a fost conduita unui grup restrîns din public, necunoscător al regulamentului și totodată de vădită rea intenție. Masați într-un colț de tribună, au proferat tot soiul de insulte la adresa conducătorului principal al meciului, creîndu-i o stare de spirit necorespunzătoare îndeplinirii normale a sarcinii sale. Această parte infimă din public trebuia bineînțeles chemată la ordine, pusă la punct și la nevoie evacuată din incinta terenului. A cui era datoria s-o facă? Se înțelege că, în primul rînd, a factorilor de răspundere din Comisia regională de volei. Departe de așa ceva, președintele acestei comisii, Ion Amărăștеanu, cumulînd și funcția de conducător de joc de pe margine al echipei Electroputere, avea dimpotrivă o atitudine permanent protestatară la deciziile arbitrului. Condamnabilă a fost în același timp și comportarea arbitrului secund al partidei, Vlad Cojocaru. Uitînd de rolul educativ care-i fusese încredințat, acesta dezaproba prin gesturi și chiar prin reclamații verbale unele dintre hotărîrile arbitrului principal și dictînd el însuși în situații repetate decizii inverse, cu evidentă rea credință, în favoarea echipei locale.

Să recunoaștem că e greu de arbitrat cu un asemenea climat de „colaborare“. Pentru că era vorba, băgați de seamă, de primul ajutor al arbitrului principal. Rostul acesta, de prețios ajutor al conducătorului prim al meciului, îl au și îl îndeplinesc și arbitrii asistenți. Cu condiția să nu procedeze aidoma unuia dintre cei doi asistenți delegați la jocul de la Craiova: Ion Dumitrescu. Contribuția acestuia la conducerea întîlnirii numai colaborare și ajutor nu poate fi numită: într-una cu mîinile de cap a jeluire și a disperare, mimînd mereu dezacordul cu deciziile arbitrului principal. Cercetarea cazului și apoi măsurile organelor federale, care să constituie un energic exemplu și să asigure totodată condițiuni optime de desfășurare a întîlnirilor de volei și la Craiova, nu trebuie să întîrzie.

CONSTANTIN FAUR

DE LA I.C.F.

INFORMAȚIE CU PRIVIRE LA EXAMENUL DE ADMITERE PENTRU ANUL UNIVERSITAR 1962/1963

Institutul de Cultură Fizică va începe cursul de pregătire pentru admiterea în anul I (anul universitar 1962/1963) pe data de 25 iulie 1962.

Examenul va începe pe data de 7 septembrie 1962.

Inscrierile la acest examen se vor face între 10—30 august 1962.

Toți candidații care se prezintă la cursuri beneficiază de cazare și masă la Institutul de Cultură Fizică, contra cost.

Informații suplimentare se pot lua la Secretariatul Institutului, din str. Maior Ene nr. 12, Telefon: 15.51.50.

PREGATIREA NU TREBUIE LĂSATĂ NUMAI PE SEAMA ANTRENORULUI

Sportivii fruntași împărtășesc din experiența lor

Baschetul este un sport destul de greu. Pentru a ajunge o jucătoare de performanță trebuie să muncești foarte mult.

Încă de pe băncile școlii am îndrăgit acest sport. Paralel însă, mai practicam voleiul și canotajul. Pe atunci nu urmăream să fac sport de performanță. Îmi plăcea însă să-mi petrec timpul liber pe terenul de sport, să fac puțină „mișcare“, să-mi călesc organismul... Mai tîrziu însă, mi-am îndreptat atenția aproape în exclusivitate către baschet.

La început, pe lîngă antrenamentele comune am insistat foarte mult asupra celor individuale. Am discutat adesea cu antrenorul meu asupra deficiențelor din pregătirea mea fizică și tehnico-tactică și în cadrul antrenamentelor individuale căutam să elimin aceste greșeli. Asta nu înseamnă că lăsam pregătirea mea exclusiv pe seama antrenorului. Adesea stăteam și reflectam asupra unor procedee personale cu care să-mi pot surprinde adversarele directe, le exersam în cadrul antrenamentelor individuale și apoi căutam să le îmbin cît mai bine în cadrul indicațiilor primite de la antrenor. Așa am reușit să mă impun și să atrag atenția selecționerilor lotului reprezentativ. Un lucru însă vreau să subliniez în plus: *în toată această activitate am avut continuitate și am muncit cu multă seriozitate.*

În antrenamente am pus întotdeauna un accent deosebit pe pregătirea fizică. Astfel, am lucrat cu echipa mea, sau cu lotul reprezentativ foarte mult în această direcție și în condiții cît mai variate. Iarna, alergări pe zăpadă, vara, la mare, crosuri pe nisip. Antrenamentele le desfășuram la 8, la 11 dimineața, sau seara la ora 22, deci în condiții de temperatură din cele mai diferite. În ultimul timp am început să utilizez și halterele.

În același timp nu am neglijat nici perfecționarea continuă a procedeelor tehnice, îmbogățirea lor. Despre utilitatea acestui lucru, mai ales în baschet, unde nu poți întrece un adversar cu o pregătire egală și cunoștințe tehnico-tactice asemănătoare, decît cu un plus de imaginație și îndemînare, nu este cazul să mai insist. Trebuie însă să menționez un lucru valabil pentru orice jucător sau jucătoare: *pentru a poseda o tehnică cît mai bună, pentru a avea o precizie cît mai mare în aruncările la coș trebuie să exersezi mult în mod individual, așa cum de pildă un pianist repetă după concert părțile care i s-au părut mai puțin reușite. De asemenea, trebuie să execuți un număr cît mai mare de repetări în condiții de concurs!*

Am fost întrebată de multe jucătoare tinere cum mă pregătesc înaintea unui meci important. Acestora cît și altora direct interesate le răspund astfel:

Pregătirea unui meci are două părți distincte, cea comună în care antrenorul îți dă indicații generale și personale legate de evoluția propriei echipe, cît și de cea adversă și cea individuală. Aceasta din urmă o socotesc întotdeauna foarte importantă. La început mă gîndesc mai întotdeauna la adversarele mele directe (posibile) cu care voi avea de luptat, atît în apărare cît și în atac, la stilul lor de a acționa și procedeele pe care le folosesc în aruncările la coș. Apoi, înaintea partidei, caut să citesc ceva, să mă plimb, astfel ca să mă distrag de la preocuparea asupra meciului. În felul acesta reușesc de multe ori să-mi alung emoția firească care mă cuprinde, mai ales, înaintea partidelor importante.

Aș vrea să mai adaug și cîteva cuvinte privind munca cu începătorii. Este știut că baschetul e un sport în care satisfacțiile nu se obțin prea ușor. De aceea cei care se ocupă cu instruirea tinerilor baschetbaliști trebuie să fie buni pedagogi, să știe să folosească metode din cele mai variate pentru a insufla copiilor dragostea pentru acest joc. Cred că trebuie să se înceapă cu elevi în vîrstă de 10—12 ani, care dau dovadă de multă răbdare și perseverență.

În același timp țin să atrag atenția tinerilor baschetbaliști că trebuie să lucreze cu multă seriozitate și ambiție la antrenamente, să nu considere sportul ca un mijloc de distracție, ci ca o activitate plăcută, reconfortantă, întăritoare, care cere muncă și gîndire. Căci numai în felul acesta ei vor putea obține satisfacțiile dorite.

VIORICA NICULESCU
maestră a sportului